

[Nøhr.]

knytte Ferieretten til en noget længere Beskæftigelsestid paa samme Sted, end den almindelige Regel kræver, nemlig i Landbruget, er de nødvendige Bestemmelser allerede til Stede i Regeringsforslaget.

Endelig er jeg tilbøjelig til at tro, at en Bestemmelse om 4 Maaneders Arbejde som almindelig Hovedregel vil virke hemmende for videre Feriefremskridt ad overenskomstmæssig Vej, og altsaa ikke blot betyde, at Feriespørgsmaalet ikke naar frem til en rationel Løsning ved denne Lejlighed gennem Lovgivningen, men ogsaa betyde en Bremse for frivillige Ordninger efter de Systemer, der hidtil har været fulgt.

Jeg skal i øvrigt ikke give Anledning til en Gentagelse af Debatten ved første Behandling, men nøjes med at fraraade ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag og anbefale at stemme for de af Flertallet eller Ministeren stillede Ændringsforslag.

J. S. Foget: Vi ønsker Arbejderne de bedst mulige Arbejdsvilkaar, men vor Betingelse for at medvirke til at skruer Byrstatallet højere op, er, at Landbrugets Indtægtspristal hæves til samme Niveau. Vi har gennem hele Krisetiden set Lønningsklassernes Indtægter stige gradvis, og at Leveniveauet i Byerne er skruet højere og højere op, medens man har ladet Landbruget staa paa det nederste Trappetrin uden Mulighed for blot et Mindstemaal af de Indtægter, Byerhvervene har. Under saadanne Forhold maa vi gaa imod enhver Forhøjelse af Landbrugets Udgifter, hvad enten den paaføres det direkte eller indirekte, og denne Lovs Virkninger vil blive en Forøgelse af Landbrugets Udgifter, baade direkte og indirekte. Selv om vi altsaa ønsker Befolkningen i sin Helhed det højest mulige Leveniveau, maa vi under de Vilkaar, der er tildelt Landbruget, gaa imod, at man forhøjer Landbrugets Udgifter yderligere, og derfor gaa imod et Lovforslag som dette.

De Konservatives Ændringsforslag gaar ganske vist alle ud paa Lempelser, men de anerkender Lovforslagets Princip, og derfor kan vi ej heller slutte os til dem.

Alfred Jensen: Ved første Behandling tilsagde jeg vort Partis Tilslutning til Lovforslaget. Det var hovedsagelig, fordi Lovforslaget indeholdt Bestemmelser om 12 Dages Ferie, og dernæst, fordi Spørgsmaalet om Ferie for sæsonbestemte Fag og Løsarbejdere var løst. Det er en meget stor Mis-

forstaaelse af det ærede Medlem Hr. Kjær at tro, at Løsarbejderne og de sæsonbestemte Fag ikke har Ferie, fordi det er dem imod. De sæsonbestemte Fag har nemlig hele Tiden rejst Kravet om Indførelse af Feriebestemmelser ved Overenskomsters Indgaaelse, men er altid blevet afvist med, at der var Ledighed nok i Faget. Gang paa Gang er Kravet ført frem, men er, som sagt, ikke blevet gennemført.

Derfor var det med en vis Tilfredsstillelse, Sæsonarbejderne og Løsarbejderne saa, hvordan dette Forslag var udarbejdet, da de var klar over, at deres Ønsker vedrørende Feries Gennemførelse nu kunde blive opfyldt. Der er jo adskillige Arbejdere, der, som det ærede Medlem Hr. Nøhr ganske rigtigt bemærkede, arbejder hele Aaret rundt, men ikke arbejder fast paa nogen Arbejdsplads. Det ærede Medlem nævnte, at man kunde arbejde paa 4 Arbejdspladser hele Aaret og dog ikke faa Ferie, hvis Det konservative Folkepartis Ændringsforslag blev vedtaget. Men der er Løsarbejdere, hvis Arbejde ligger saaledes, at de har et langt større Antal Arbejdspladser og dog arbejder det meste af Aaret.

Vi gav Lovforslaget vor Tilslutning, fordi det indeholdt Bestemmelser, der praktisk talt gjorde det muligt for alle Arbejdere at opnaa Ferie, men vi paapegede dog visse Punkter, der kunde affattes paa en bedre Maade. Det var bl. a. Spørgsmaalet om Lærlinges Ferie, om Ferie for Medhjælpere i Landbruget, i øvrigt Ferien for hele Landbrugets Arbejdsstab og endvidere Overgangsbestemmelserne.

Af de Bilag, der følger med Betænkningen, ser jeg, at Landarbejderne inden for Dansk Arbejdsmandsforbund har en Opfattelse sideløbende med vor af Feriespørgsmaallets Løsning for Landarbejdernes Vedkommende. De gør opmærksom paa, at Landarbejderne bør ligestilles med de øvrige Arbejdere. Udvalgets Flertal har imidlertid ikke taget Hensyn hertil, der er ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende.

De Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet eller af Ministeren og tiltraadt af Flertallet, har vi ikke noget at indvende imod, hverken de mindre betydende eller dem, der har nogen Betydning, som f. Eks. det, hvorefter Ministeren i Tilfælde, hvor Lønningen sker ved Drikkepenge, kan træffe Bestemmelse om, hvorledes Ferien skal betales, og hvem der skal betale den. Vi har heller ikke noget imod den Ændring, der angaar Sømændene, hvorefter Ferien kan sammenlægges eller deles eller helt ophæves,